

Odhalení! Proč byl ministrem zdravotnictví jmenován právě Roman Prymula? Vojtěch vs Prymula

- CZ24 News | 23. září 2020

ČESKO: To, že ve vládě skončil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, není úplně překvapivá zpráva. Ve své funkci si přitom i přes svůj nízký věk nepočínal vůbec špatně a uznání si vydobyl i u odborné veřejnosti. Chválen byl za novelizaci klíčových zákonů, elektronizaci českého zdravotnictví, řešení dlouhodobě neřešených věcí, ale i slušnou a nepovýšenou komunikaci. Byl to obrovský rozdíl, když jste pozorovali agresivní a arogantní styl premiéra, plný silných výroků a nezřídka urážek, a poté uvážlivá slova a klid či věcný přístup ministra zdravotnictví. Ten sice často mluvil, jak je u politiků obvyklé, tak, aby mnoha větami řekl co nejméně, ale noblesu neztrácel ani ve chvíli, kdy byl terčem nevybíravých útoků nebo když jej předseda vlády používal jako živý štít a házel na něj věci, za které vůbec nemohl.

K praní špinavého prádla se Adam Vojtěch nenechal vyprovokovat ani tehdy, kdy mu tak trochu okopával kotníky jeho dnešní nástupce Roman Prymula, jenž s ním soupeřil o místo v září reflektorů, a dokonce ani při dnes již slavné kauze s rouškami. V srpnu po dohodě vlády a schválení jejím šéfem Adam Vojtěch oznámil, že se zavádí povinné nošení roušek na nejruznějších místech, ale premiér se kvůli měnící se náladě veřejnosti lekl a jeho nařízení zrušil způsobem, že v tom svého podřízeného pořádně vymáchal a udělal z něj téměř hlupáka. Nařízení, které chtěl ministr zavést, ale premiér ho den poté donutil jej zrušit, tak bylo zavedeno až o pár týdnů později. Kdo za to mohl? Opět ministr. Ten to na jedné straně ustál, aniž by šéfa potopil, ale byla to hořká pilulka, která ve Vojtěchově ministerské funkci představovala zlom. Jeho autorita byla vážně zpochybněna a stával se i stále větším terčem internetových vtipů.

K asi nejpovedenějšímu žertu namířenému na ministra patří akce společnosti Ticketstream, která se zabývá předprodejem vstupenek na hudební koncerty a podobné akce a koornavirová omezení ji vážně poškodila. Na svých [webových stránkách](#) firma ohlásila, že dojde k Vojtěchovu návratu na

hudební scénu. Adam Vojtěch, se, jak známo, věnuje zpěvu a účastnil se i soutěže Česko hledá SuperStar. „Po neuvěřitelných výkonech na ministerstvu financí a teď i na ministerstvu zdravotnictví se konečně snad již každým dnem vrátí bývalý soutěžící v České SuperStar Mr. Adam Vojtěch ke zpívání,“ píše Ticketstream s tím, že „kapacita je omezena na 10 účastníků“. Na svém facebookovém profilu pak ministra lákal, že pokud nabídku přijme, tak mu zdarma připraví „gigantický koncert“ a po zbytek života mu firma bude „prodávat vstupenky ve své síti také zdarma“. „Stačí jen obratem odstoupit a věnovat se opět zpěvu a už se nepouštět do nějakých složitých věcí na jakémkoli ministerstvu.“

Od nešťastné rouškové kauzy tlak na ministrovo odvolání sílil a stal se jakýmsi vládním otloukáčkem – virtuální zásluhy si vždy přivlastnil premiér, ale jakmile byl nějaký problém, dopředu se vystrčil mladý ministr a kritika se nechala mířit na něj.

Když už se zdálo, že by mohl Adam Vojtěch ve svém křesle vydržet, přišly nové průzkumy veřejného mínění, ve kterých hnutí ANO ztratilo v preferencích až 5 procentních bodů. Jako obětní beránek byl na ráně opět ministr zdravotnictví, což vyústilo v jeho rychlou rezignaci. O tom, že byla dobrovolná i jinak než formálně, však lze vzhledem načasování i předchozímu dění s úspěchem pochybovat. Někdo to zkrátka odskákat musel.

Sám Adam Vojtěch ve svém rezignačním projevu trefně poznamenal, že chtěl být ministrem zdravotnictví, ale ve chvíli, kdy přišel koronavirus, se stal ministrem covidu. Nebýt covidu, možná by se na něj opravdu vzpomínalo na jednoho z nejméně špatných ministrů zdravotnictví. Kvůli situaci, do které se dostal a ve které prakticky neměl šanci uspět, se nakonec stal jednou z nejviditelnějších obětí covidu-19 u nás.

Ministrovo odvolání teď dává Andreji Babišovi čas se trochu nadechnout a jmenováním u voličů hnutí ANO oblíbeného zastánce tvrdého přístupu a hlavního epidemiologického drába Romana Prymuly pomůže na chvíli odvést pozornost od důležitějších věcí – tím, že se bude mluvit o odchodu starého ministra a cílech jeho nástupce, se pozornost lidí aspoň na chvíli roztříští. Některé lidi to možná trochu uklidní, protože vloží naději v nového ministra a jeho schopnost šíření v médiích non stop propírané virózy zpomalit. Opravdu je ale něco takového v možnostech jakéhokoli ministra?

Změna přišla právě v době, kdy rostoucí počet nakažených a zvyšující se počet testů zastíňuje mnohem důležitější a tu skutečně podstatnou věc – blížící se tsunami na trhu práce. Na dohled je totiž konec dotovaných pracovních míst i všech podpůrných programů, kterými vláda uměle udržovala nízkou nezaměstnanost. A to bude spoustu lidí bolet.

Každý úhybný manévr, který rozptýlí pozornost, se tak hodí. Mediálně se navíc odchod ministra v zemi, která vykazuje – ať už si o nich myslíme cokoli – nejhorší statistiky v Evropě, přímo nabízel, tak proč toho nevyužít.

Jiná otázka samozřejmě je, zda Vojtěchův odchod něco řeší a má i jiný smysl než zastavení poklesu preferencí Hnutí ANO před volbami či zmíněné rozmělnění pozornosti veřejnosti.

Už proto, že se Vojtěchovým nástupcem stal právě Roman Prymula. Tedy muž, který měl po celou dobu na starosti takzvanou chytrou karanténu, jež skončila naprostým propadákem. Většinou se kvůli takovým pokaženým projektům ministři odvolávají. Že by se ale kvůli tomu, že měl někdo na starost něco, co nefunguje, takový člověk do funkce ministra jmenoval, je naprostým unikátem. Vždyť projekt, který se měl stát hlavním nástrojem boje proti mediálnímu viru a který měl skrz naskrz špehovat českou společnost chytrými technologiemi a trasovacími aplikacemi, se nikdy ani pořádně nerozjel. Pro občany se sluší dodat, že naštěstí.

Přesto je tak trochu s podivem, že ministra, na kterého premiér svalil vinu za neutěšenou koronavirovou situaci v České republice, střídá člověk, jenž nese zodpovědnost za dosavadní největší selhání v podobě takzvané chytré karantény, jež se ukázala jako dost hloupá.

I tady lze důvody hledat spíše v marketingu předsedy vlády. Tím, že Roman Prymula od počátku koronavirové krize získal největší prostor v médiích, a i díky nekritičnosti českých novin a televizí se stal hlavním symbolem boje proti covidu-19, to v červnu dotáhl až na nejpobulárnějšího muže Česka, kdy se například premiér krčil až na čtvrtém místě. Mimochodem o pozici za ministrem zdravotnictví, na kterého se snažil později házet všechny neúspěchy, zatímco úspěchy si přivlastňoval. Právě popularita Romana Prymuly zvláště u té části veřejnosti, která se covidu-19 nejvíce bojí, se nabízí jako jeden z hlavních důvodů ministerské rošády. Bude to ale stačit?

Tato sázka na rázného plukovníka premiérovi může vyjít, ale je třeba si všimat také rostoucí nevole, kterou vůči tváři epidemie chovají lidé, kteří považují manévry kolem koronaviru za nepřiměřené a přehnané. Jestli se stal terčem vtipů Adam Vojtěch, pozadu nezůstal jako terč ani Roman Prymula. Tomáš Břínek, známý satirik z Reflexu, mu například nasadil rádiovku jako Bohoušovi z Dědictví aneb Kurvahošigutntag a do úst mu vložil parafrázovanou větu: „Tak, a teď vás zavřu doma všechny.“

Právě Prymulova ráznost je věcí, která jednu část veřejnosti – tu, která uctívá covidové náboženství – těší, ale tu druhou, jež tuší, že covid-19 je jen zástěrkou pro řízené ochlazení světové ekonomiky, naopak děsí. A roste proti tomu nevole. Záleží pouze na tom, jak početný který tábor je. Premiér ale evidentně cílí na ten první, ze kterého se mu rekrutuje nejvíce voličů.

Kritici Prymulova jmenování si naopak všímají jistých přešlapů a rozporuplných kroků tohoto kandidáta z minulosti i současnosti. Připomínají mu například podezření ze střetu zájmů, kvůli němuž musel epidemiolog, dlouholetý šéf České vakcinologické společnosti a přední propagátor očkování a lobbista v tomto oboru u nás odstoupit z pozice šefa fakultní nemocnice v Hradci Králové. Vyšlo totiž najevo, že společnost Biovomed, podílející se na byznysu kolem vakcín, formálně vlastněná jeho nyní třicetiletou dcerou, získala od farmaceutických firem za pár let 117 milionů korun. Firmu založila Prymulova dcera již v roce 2013, kdy jí bylo pouhých 24 let. Již po třech měsících od vzniku společnosti, aniž by předtím měla Karolína Prymulová jakékoli zkušenosti v oboru, získala zakázky za 32 milionů korun. A parádně se jí dařilo až do odvolání tatínka z funkce ředitele nemocnice.

Ani dnes se jeho jmenování neobejde bez podobného podezření. Desátého září totiž česká média informovala o tom, že si Roman Prymula založil novou živnost. Ještě jako vládní zmocněnec pro vědu a výzkum ve zdravotnictví Roman Prymula v polovině června získal živnostenské oprávnění, které mu umožňuje mimo jiné výrobu zdravotnických prostředků. Prymula uvedl, že si živnost založil, když po neshodách s ministrem Adamem Vojtěchem odcházel z ministerstva zdravotnictví, ale nic nevyrábí. Možná nevyrábí, ale mohl by. Stejně jako prodávat.

Ve srovnání s premiérem, jehož aparát rozhoduje o přidělování dotací do byznysu, který jeho společnost Agrofert ovládá, to možná tolik neohromí, ale nyní už navíc není jen zmocněnec, ale přímo ministr. Zavání to střetem zájmu podobně, jako když coby šef České vakcinologické společnosti propaguje očkování proti covidu-19. Stejně tak živnostenské oprávnění na výrobu zdravotnického materiálu nebudí zrovna důvěru ve chvíli, kdy tento člověk nutí lidi nosit roušky a respirátory.

To se jeví o to pikantněji, když si připomeneme výroky Romana Prymuly z roku 2009. Tehdy začali lidé panikařit ze stejně umělé pandemie prasečí chřipky, kterou propagovala farmaceutická lobby. Zmasírovaní Češi tehdy začali skupovat roušky po vzoru asijských národů a jejich účinnost okamžitě zpochybnila celá řada odborníků. Světová zdravotnická organizace dokonce varovala, že v případě

špatné manipulace mohou riziko nákazy zvýšit. „Vědecké důkazy, které by prokázaly účinnost roušek, dosud neexistují, a to zejména na otevřeném prostranství. Jistou ochranu mohou poskytnout pouze v uzavřených prostorech při blízkém kontaktu s osobou, která trpí příznaky chřipky. Ale pouze v kombinaci s dalšími opatřeními typu častého mytí rukou.“

Podobně tehdy uklidňoval veřejnost Roman Prymula: „Panika není v tuto chvíli na místě. Osobně bych si vzal roušku, jen pokud bych ošetřoval pacienta.“ Pro Mladou frontu Dnes dne 9. 5. 2009 rovněž dodal: „Respirátor je samozřejmě lepší než rouška, ale pro dlouhodobé nošení jsou oba typy ochrany nevhodné. Nedokážu si představit běhat v nich třeba půl roku.“ Ale po půl roce, když přecházejí léto, už vám to ani nepříjde, protože si zvyknete.

Před nošením roušek varoval i v Deníku.cz: „Je to nesmysl. Naopak manipulace s rouškami vede k většímu riziku – ulpí na ní bacily a ty se při jejím sundávání snáze dostanou na ruce. Proto bych spíše doporučil časté a důkladné mytí rukou.“ Co ale dělat, když ruka ruku myje?

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz>